

ВЕСТИНИК

Литературен

ВЕСТИНИК

Цена 0.5/500 лева

Брой 32, 13 - 19.10. 1999. Год. 9

- Пол Остър, *Тимбукту*
- Йън Маклюън, *Амстердам*
- Валери Стефанов, *За непрочетеното*
- Разговор с Горан Брегович
- Октавио Пас, *Хигиена и репресия*
- Разговор с Жан Бодрияр
- Филмите на Трюфо
- *Нова българска поезия*
Николай Кънчев, ВБВ

Сн. „Фокус“

ВБВ

Radio - 1928

по Маклюън

Остранен Взгляд

...колко е „Объркана“ физическата ни География, гледайки я от Молдова на Юг: ние сме без форма (леко на Запад), „потни“ - Кавказка провинция с огромни спомени. „Незабележими в левия морски ъгъл“ - (Щ.) (покатерени отвъд Дунава и затиснати Отгоре). Как е различна Граматиката чута от

на Кишинев и Кагул

(и още повече от „следграцията“

или ниските брегове

на Днестър) и как спрягаме глаголите си, неспокойни и за Историята и за Геологията (ни), вперили очни ябълки наясно, Яржигво. (покачени; за да прехвърлим взором поне Алпите) и после антропоморфни:

откриваме наново очуднения си landshaft -

като паломници

край черноморското затворено огледало-изход. в гръб. в лице.

Слизам от Молдова на Юг,

а отраженията ми навлизат към Киев -

само тук Днепър и Дунав се пресичат.

Замисленият поглед в безкрайното
Шаренето с/върху очи
Ухото - фунията, складът

Мрежата - много (места,
времена) точки току-що.
(Айнщайн)

Едновременното готвене в
Кухните

(благородни свободните сетива)

Новината - сега!

Ухото...

: подсилва

: възвръща

Ембрионална слепота.

Племето е лимес,
границата на света!

- и нощния улов на души
- възбудата в тембъра
- въображението и Сън при
разговор;
- стимулации...

- ...

гнес - разполовяването на пола
Общност от самотници

Винаги някой буден нощем.

О, самотата на „машините,
моретата“ и хората!

Ти си спял участник в боксовия мач. И
да крецши!

Желанието за пипане.

Всички, всичко сме включени
само чрез Глас.

преобръща в:

radio

закърнява:

Окото (о, да видиш Луната и времето!)

Снимката (като Фактът.)

Печатниците - (ах, стават мудни
железници с възлища.)

Жиците (оплатащи небето, по които се
сепват, обесват пилци.)

.....

комшиството, Старата Англия,
телесното, днестърно, west, радио,
вещ, веществено...

на стр. 15

ЕДНО ЖЕНСКО ПИСМО¹

(Тя от негово име към себе). Как се пише име тогава...
 Ето. Тя: (А как ноздрите, които не миризливят цвѐта,
 ще разберат Божието чудо?
 О, светловзрачни зениците твои пѐстрѐят в искри.
 И устата, която не присмуква сладкото в доволна
 слѐнка
 вкаменява лигавицата.
 И трепетите на връхчетата (обезлистените
 гървета са
 или противоположност) утежняват слоговете
 със своето осмогласие
 както и виделината приижда от Теб.
 Е, девойко прийди към мене. „Положи се леко.“
 Срамът, който ме обхваща е детският срам преди
 Причастието,
 нека ме болят стъпалата тогава.
 Нека се ... от вървежа на душата ми към теб.
 Искам да сме твърде чисти и тихо да е...
 И когато блудствал със словото се защитавам от Теб,
 ...а ето: „искам ли момиче като Теб?“
 И боли я мъртво(то).
 („пишейки от негово име
 става все по-малка“; все по-чуплива.)
 Искам ли момиче като Теб?. (тямълчинепише!).
 и надрежда безполови числа:
 „а не може да смята“, (Числ. 1:2; 5:2-31):
 и тогава (върху) почва: пише цифри...

¹подобен стил е вече банално преекспониран

**Любов
 (ретроклишета)**

катокрава мучейки с кофарните зяпли се вприкутва
 роглавщица чарнъ жълтища лустриеща гола с
 опърноскани гзъркели ига ме вика ига изблецен
 картографеща люгски друмища аз пустотията
 вджеба набола пѐпчица мед лошавиен листак от
 ловитби врасляк лисичи кво ще ти дам роглавщице
 либе лехусата гойка от зор и лентяйство в костилка
 от кестен те фѐргам туткав айрян и тиква пиперна
 турунджаву горило зяносва слѐнчозѐр и върлина и
 слязва вѐв глина земята и те втрѐнчвам без стиг
 ей ме идвам трѐплив буцинатор снага в грѐвесото
 отвгледал с ихитибар пиетет и тулум в тѐрбуха
 мечок сокол вѐв баран ме пипаш стѐкмена с ищах
 тропла в цѐфтена ракиеща вишна усмелила но с
 капчици пот по гѐрбина на круша гѐзел и вѐлчица и
 сняг под виждите с боязѐн повдѐрна безстидното
 мен и мравунѐща трѐп в гроздобе и убоги неба
 овѐглеят смрачат и с пукот ноцта става мравча а
 вбегнати ябѐлки очните наши изсрѐщнати в миж
 гѐрултийстват и ни е и аз катокравна свещенна
 любов

**Забравени научни изследвания - Leibnitz
 Из „Предтечите на модернизма в
 изкуството“**

Leibnitz отглеждал „шипящи съгласкови Животни“;
 отлагал Кариес в зѐбите им, мозѐка:
 и определял промените в Граматиката им.
 В систематизирани Таблицы
 полагал Органи и Крайници в йодов разтвор.
 В Периоди съставял fabula (:баснѐ)
 и отделял (утаявал) Малките им. Добже!
 Басните се отл-и/у-чавали от Словото -
 почти се явили Вторични Моделиращи
 Системи:
 Той бил Пред(и)течѐт...
 (на Него кръстили село в СССР; вж.)
 (...е средство (урѐг) за анализ на жестове...;
 вж.)

...
 Малките им - умирали. в ужасна агония в пѐна.
 Така Модернистѐт „вниде“:
 Земята est обла; забрави гласните в Опита.
 Сънувал таблицата с
 логическите си tractatus (:трахеи),
 Leibnitz е Opera (:гяло). Das Opera.
 Четял на глас буйни Лекции в Presburg.
 със Стерилизиран буркан „кѐрвава пѐна“ до себе си.
 На катедрата. И се извинявал. Четири пѐти:
 „О, бялата престилка на Логиката“.

1.
 Имал 3 жени, два брака: две деца - Wolfgang, Karla
 и други роднински връзки.
 Получил Кариес в костите: чрез утайка.
 Почнал с 1 старо око, възрастни гласни струни -
 invalid (юрид.). В пожар.
 Камериерката изхвърлила опушените Буркани.